

106

Besluit van 1 februari 1990, houdende regelen betreffende de veiligheid van kinderbedden en -boxen (Warenwetbesluit Kinderbedden en -boxen)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 7 juli 1989, DGVgz/VVP/P-685271, in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken;

Overwegende, dat het wenselijk is met betrekking tot de veiligheid van kinderbedden en -boxen regelen te stellen ter voorkoming van lichamelijk letsel;

Gelet op de artikelen 1, 6, 8, 12 en 14 van de Warenwet (Stb. 1988, 360);

De Adviescommissie Warenwet gehoord (advies van 26 april 1984, nr. 13555/(11)15);

De Raad van State gehoord (advies van 29 augustus 1989, no. W13.89.0378);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 19 januari 1990, VVP/P/U-686200 uitgebracht in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. kinderbed: een slaapmeubel, niet zijnde een wieg, met een maximale inwendige lengte van 1400 mm dat bestemd is voor kinderen tot de leeftijd van \pm 4 jaar en dat voorzien is van opstaande zijden die bestemd zijn om te voorkomen dat het kind uit het bed valt;
- b. kinderbox: een meubel bestaande uit of voorzien van één of meerdere opstaande zijde(n) dat bestemd is om de actieradius van een hierin geplaatst kind te beperken;
- c. bodem: het horizontale onderdeel van een kinderbed of -box dat bestemd is om als lig-, zit- of stavlak te dienen.

Artikel 2

1. Het is verboden kinderbedden en -boxen te verhandelen die niet voldoen aan de in of krachtens dit besluit gestelde eisen.
2. Het is verboden kinderbedden en -boxen te verhandelen anders dan met inachtneming van de voorschriften in of krachtens dit besluit gesteld met betrekking tot het bezigen van vermeldingen.

Artikel 3

Kinderbedden en -boxen moeten zodanig zijn samengesteld, geconstrueerd en uitgevoerd en een zodanige uitwendige staat en beziging van materiaal hebben, dat zij bij aanwending overeenkomstig redelijkerwijze te verwachten gebruik, geen gevaar opleveren voor de veiligheid en gezondheid van een daarin geplaatst kind.

Artikel 4

1. Bij kinderbedden en -boxen dient de afstand tussen de bovenrand van elk der opstaande zijden
 - a. tot het hoogste beklimbare punt van de zijden ten minste 550 mm te bedragen en
 - b. tot de bodem
 - 1° indien deze afstand niet instelbaar is ten minste 600 mm te bedragen,
 - 2° indien deze afstand instelbaar is ten minste 600 mm te kunnen bedragen doch niet minder dan 300 mm.
2. In afwijking van het in het eerste lid bepaalde mogen in een opstaande zijde van een kinderbox op minder dan 550 mm afstand van de bovenrand wel beklimbare onderdelen aanwezig zijn mits de afstand tot een lager gelegen beklimbare punt of de bodem, geplaatst in de laagste stand, ten minste 300 mm bedraagt.
3. Openingen in de opstaande zijden van een kinderbed of -box moeten aan de volgende eisen voldoen:
 - a. de afstand tussen 2 opeenvolgende spijlen en/of tussen een spijl en een ander onderdeel van het kinderbed of -box dient onder een belasting van 50 N per spijl of onderdeel ten minste 60 mm en ten hoogste 75 mm te bedragen waarbij de blijvende doorbuiging van een spijl of een ander onderdeel na het wegnemen van de genoemde belasting niet meer dan 2 mm mag bedragen;
 - b. de diameter of breedte van een maas in vlechtwerk en dergelijke dient, terwijl deze maas met een kracht van 50 N uiteen wordt getrokken, ten hoogste 7 mm te bedragen;
 - c. andere dan onder a. en b. bedoelde openingen moeten zodanig zijn dat zij een kubus met ribben van 75 mm of een bol met een straal van 37,5 mm niet doorlaten doch een kubus met ribben van 60 mm of een bol met straal van 30 mm wel doorlaten;
 - d. de openingen moeten zodanig zijn uitgevoerd dat geen delen van kledingstukken of andere op het lichaam gedragen voorwerpen hieraan kunnen blijven hangen of hierin beklemd kunnen raken.
4. Elk der opstaande zijden van een kinderbed of -box moet zodanig zijn uitgevoerd dat:
 - a. op de bovenkant geen knopvormige uitstekende delen aanwezig zijn;
 - b. niet-knopvormige uitstekende delen een afronding met een straal van ten minste 40 mm hebben en ten hoogste 10 mm boven de bovenrand van de zijden uitsteken;

c. een post, zijnde een stijl ter plaatse van het raakvlak van twee opstaande zijden, niet meer dan 10 mm uitsteekt boven de bovenrand van de hoogste aanliggende opstaande zijde.

Artikel 5

De bodem van een kinderbed of -box dient ongeacht de ingestelde hoogte zodanig sterk en stijf en zodanig aangebracht of aan te brengen te zijn dat:

- a. deze onder een dynamische belasting niet van de opstaande zijden losraakt en dat geen scheuren of breuken ontstaan;
- b. de binnenwerkse afstand tussen de bodem en een opstaande zijde, onder een statische belasting van 150 N, nergens groter is dan 25 mm.

Artikel 6

1. Onderdelen van een kinderbed of -box die voor het kind bereikbaar zijn, dienen te zijn afgerond met een straal van ten minste 2 mm.

2. Bevestigingsmiddelen, zoals nagels, spijkers en schroeven, dienen deugdelijk verzonken te zijn.

3. De kracht die benodigd is voor het – al dan niet door middel van hang- en sluitmiddelen – openen, sluiten, verstellen of verwijderen van de bodem, opstaande zijden of spijlen van een kinderbed of -box dient, indien de daarvoor noodzakelijke onderdelen voor het kind bereikbaar zijn, ten minste 50 N te bedragen. Indien hiervoor een rotatie is vereist heeft deze eis betrekking op de tangentialkracht.

4. Het derde lid is niet van toepassing indien voor de in dat lid bedoelde handelingen twee onafhankelijke gelijktijdige bewegingen nodig zijn.

5. Onderdelen van een kinderbed of -box, zoals bevestigingsmiddelen, die voor het kind bereikbaar en zonder gereedschap losneembaar zijn, dienen zodanig te zijn dat voor het losnemen ervan een kracht van ten minste 50 N uitgeoefend moet worden dan wel dat deze geen gevaar voor verstikking kunnen opleveren.

Artikel 7

1. Kinderbedden en -boxen moeten zijn vergezeld van aanwijzingen voor gebruik waarin in ieder geval zijn vermeld:

- aanwijzingen voor de (de-)montage;
- aanwijzingen voor de instelling van de onderdelen en de in te stellen hoogte in relatie tot de toenemende klimvaardigheid en lichaamslengte van de in de kinderbedden en -boxen te plaatsen kinderen;
- waarschuwingen voor mogelijke gevaarsrisico's, waaronder met name een waarschuwing voor het beklemmingsgevaar van kinderen door toepassing van te kleine matrassen.

2. Kinderbedden en -boxen dienen te zijn voorzien van de naam of handelsnaam en het adres van de fabrikant, importeur of verkoper en een typeaanduiding van de waar.

3. De in het tweede lid bedoelde vermeldingen dienen onuitwisbaar op de waar te zijn aangebracht.

4. De in dit artikel genoemde vermeldingen moet in de Nederlandse taal gesteld, begrijpelijk en duidelijk leesbaar zijn.

Artikel 8

1. Voor de beoordeling of kinderbedden en -boxen voldoen aan de bij of krachtens dit besluit gestelde eisen, worden methoden van analytisch chemisch en fysisch mechanisch onderzoek aangewezen.

2. Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur kan, gehoord de Adviescommissie Warenwet, omtrent de in het eerste lid bedoelde methoden van onderzoek nadere regels stellen.

Artikel 9

Op verzoek van de belanghebbende worden door Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur normen die gelijkwaardig zijn aan het in de artikelen 4, 5 en 6 bepaalde, met het in deze artikelen bepaalde gelijkgesteld.

Artikel 10

Dit besluit is tot en met 3 maanden na de datum van inwerkingtreding niet van toepassing op kinderbedden en -boxen welke vóór die datum in de handel zijn gebracht.

Artikel 11

Dit besluit treedt in werking met ingang van de zevende kalendermaand na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Artikel 12

Dit besluit kan worden aangehaald als «Warenwetbesluit Kinderbedden en -boxen».

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 1 februari 1990

Beatrix

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H.J. Simons

Uitgegeven de *dertiende* maart 1990

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur.

Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 10 april 1990, nr. 71

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

Enige jaren geleden werd bekend dat ongevallen, waarbij het hoofd van een kind beklemd raakt tussen de spijlen van een bed of box, niet op zichzelf staan en dat dergelijke ongevallen door verstikking van het slachtoffer zelfs dodelijk kunnen zijn. Informatie uit het buitenland leert niet alleen dat dit type ongeval ook daar regelmatig voorkomt maar bovendien dat dodelijke verstikkingsongevallen eveneens veroorzaakt kunnen worden door te kleine matrassen, te zwakke constructies, los te nemen kleine onderdelen en uitsteeksels waarachter kledingstukken e.d. kunnen blijven hangen. Daarnaast bestaat het gevaar van een ernstige val door een te zwakke constructie of te geringe hoogte van de opstaande zijden van een bed of box en voor inname door kinderen van gezondheidsbedreigende stoffen.

Volgens een recente schatting van de Stichting Consument en Veiligheid overlijden jaarlijks ongeveer 20 kinderen in de leeftijd van 0 tot en met 4 jaar ten gevolge van een accidentele verstikking in een wieg of bed en worden jaarlijks 500 tot 600 kinderen in deze leeftijdscategorie (poli)klinisch behandeld als gevolg van een ongeval waarbij een wieg of bed betrokken is.

Op grond van de onaanvaardbaarheid van bovengenoemde risico's in samenhang met de lange verblijfsduur van een kind in bed en box en het kwetsbare gedrag van kinderen werd mede op aandrang vanuit de Tweede Kamer (Handelingen II, 1979/80, nr. 612) besloten tot het ontwikkelen van preventieve maatregelen in het kader van de Warenwet. Onderhavig besluit strekt hiertoe. De veiligheidseisen voor kinderbedden en -boxen zijn in één besluit ondergebracht omdat deze produkten voor wat betreft de veiligheidsaspecten een vergelijkbare constructie en dientengevolge vergelijkbare risico's hebben.

De eisen bij of krachtens dit besluit hebben betrekking op de bescherming van de gezondheid en veiligheid van de consument en zijn in EEG kader goedgekeurd, gelet op artikel 36 van het EEG-Verdrag.

Artikelsgewijs

Artikel 1 omvat definities voor kinderbedden en -boxen. Aangetekend zij dat onder dit besluit ook de zogenaamde kampeerbedden vallen aangezien niet de stijfheid of het al dan niet opvouwbaar zijn als kenmerkend voor de onderhavige produkten wordt beschouwd, maar wel het aanwezig zijn van opstaande zijden. Kenmerkend voor kinderbedden is eveneens dat een gedeelte van de tijd waarin zij worden gebruikt een kind er in slaapt. Zo vallen bij voorbeeld ook bedjes die in gebruik zijn bij ziekenhuizen en combinatiemeubelen waarin een «slaapgedeelte» aanwezig is, onder dit besluit. (Reis-)wiegen, dat wil zeggen slaapmeubels die alleen voor pas geboren kinderen bestemd zijn, vallen niet onder dit besluit, mede omdat deze kinderen nog niet zodanig beweeglijk zijn dat het aannemelijk wordt geacht dat zij tussen eventueel aanwezige spijlen beklemd zullen raken.

Hoewel de Adviescommissie Warenwet kennelijk kinderlooprekken als kinderbox heeft willen beschouwen, is dit gelet op de specifieke aard van dit produkt (loophulpmiddel) niet realistisch te achten. Gegeven ook de strekking van dit besluit wordt het advies van genoemde commissie op dit punt niet gevolgd.

Artikel 2 behelst het verbodsartikel. Kinderbedden en -boxen mogen niet worden verhandeld indien zij niet voldoen aan de in dit besluit gestelde eisen.

In *artikel 3* worden algemene eisen beschreven betreffende constructie, samenstelling, uitvoering, uitwendige staat en gebezigd materiaal. De brandveiligheid, met name van bedjes of boxen waarin onderdelen van kunststof of textiel zijn verwerkt, wordt nog niet expliciet geregeld. Het nog niet beschikbaar hebben van de benodigde testmethoden voor de bepaling hiervan was daarbij een doorslaggevend argument. Zodra de beschikbare informatie hiertoe aanleiding geeft, zullen ten aanzien van dit veiligheidsaspect, eisen worden ontwikkeld.

Hoewel de Adviescommissie Warenwet de eisen uit het Speelgoedbesluit (Warenwet) (Stb. 1985, 751) met betrekking tot de afgifte van schadelijke stoffen in haar advies had opgenomen zijn deze eisen, gelet op het complexe karakter van deze eisen in relatie tot het beperkte risico bij kinderbedden en -boxen niet in onderhavig besluit opgenomen.

In *artikel 4* worden eisen gesteld aan de opstaande zijden. Een onderscheid wordt gemaakt tussen niet instelbare en wel instelbare kinderbedden en -boxen. In beide gevallen dient een opstaande zijde minimaal een hoogte van 600 mm te (kunnen) hebben. De instelbare afstand tussen de bodem en de bovenrand van een opstaande zijde dient ten minste 300 mm te bedragen. Afhankelijk van de ontwikkeling van het kind zal een ouder of verzorger de bodem op de juiste hoogte in moeten stellen. Hierop dient te worden gewezen in een bij het produkt mee te leveren handleiding.

Openingen in de opstaande zijden dienen zodanig te zijn dat het kinderhoofd niet in die opening gestoken kan worden terwijl waar dat voor andere lichaamsdelen wel mogelijk is deze niet beklemd mogen raken.

De opstaande zijden mogen tot op een bepaalde hoogte niet beklimbaar zijn. Een uitzondering vormt de kinderbox waarin onder bepaalde voorwaarden wel beklimbare onderdelen, zoals een telraam, aanwezig mogen zijn. De vorm van opstaande zijden dient voorts zodanig te zijn dat er geen openingen, uitsteeksels e.d. aanwezig zijn waarin of -aan bij voorbeeld kledingstukken en op het lichaam gedragen voorwerpen, met name bevestigd aan koordjes, kunnen blijven hangen.

In *artikel 5* worden eisen gesteld aan de sterkte van de bodem en de passing hiervan ten opzichte van de opstaande zijden. De testbelasting is gekozen mede met het oog op de activiteit van het kind in het produkt. Een opening, al dan niet ten gevolge van doorbuiging, tussen de bodem en een opstaande zijde mag, ten einde beklemming te voorkomen, niet groter zijn dan 25 mm.

In *artikel 6* worden eisen gesteld aan onder meer bevestigingsmiddelen, sluitmiddelen en zonder dergelijke middelen in te stellen of te monteren onderdelen. Deze eisen strekken er enerzijds toe dat een kind deze middelen niet kan bedienen of manipuleren en anderzijds dat, als zij door het kind losgenomen kunnen worden, deze onderdelen niet in de keelholte beklemd kunnen raken.

Artikel 8 biedt de mogelijkheid de bij uitsluiting beslissende methoden van onderzoek aan te wijzen.

Artikel 9 regelt het gelijkwaardig stellen van met name buitenlandse normen en wettelijke voorschriften houdende dergelijke normen die voor

wat betreft het vereiste veiligheidsniveau gelijkwaardig worden geacht aan het onderhavig besluit. Degene die belanghebbende is bij een dergelijke gelijkstelling dient de wens daartoe kenbaar te maken bij de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur.

Betreft het een niet wettelijk voorgeschreven norm dan kan voornoemde minister alvorens te besluiten het Nederlands Normalisatie-instituut terzake horen. Betreft het een wettelijk voorgeschreven norm, dan kan door hem de Adviescommissie Warenwet worden gehoord.

Toetsing van het besluit aan de Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur

I. Algemeen

1. In het eerste deel van deze toelichting is het beleidsterrein van de regeling reeds omschreven. Het beoogde effect van de regeling is dat de consument kinderbedden en -boxen koopt waarvan de veiligheid een hoger niveau heeft dan over het algemeen heden het geval is en dat er minder (dodelijke) ongevallen met deze produkten zullen gebeuren.

2. Ten aanzien van kinderbedden en -boxen zijn tot op heden geen regelingen getroffen.

3. Niet van toepassing. (Zie ook nr. 22.)

II. Doelstellingen van de regeling

4. In het eerste deel van de toelichting is de doelstelling van de regeling reeds omschreven.

5. De regeling richt zich tot de fabrikant, importeur of handelaar van kinderbedden en -boxen.

6. Er is geen overlapping of samenhang met andere regelingen.

III. Normstelling, delegatie, bestuursinstrumenten en bestuurlijke lasten

2. De eisen gesteld aan kinderbedden en -boxen zijn vervat in dit besluit. De nadere aanwijzing van de methoden van onderzoek voor de beoordeling of de waren in overeenstemming met het besluit zijn, alsmede het gelijkwaardig stellen van andere normen is gedelegeerd aan de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur.

8, 9 en 10. Niet van toepassing.

11. Er worden geen andere dan hierna te noemen neveneffecten verwacht.

12, 13 en 14. Bestuurlijke lasten, die zullen zijn gemoeid met de uitvoering van de regeling, bestaan uit die welke voortvloeien uit het door de Rijkskeuringsdienst van Waren uit te oefenen toezicht op de naleving van de regeling. Zulks zal slechts geringe extra menskracht en apparatuur vergen, waarvoor reeds een voorziening getroffen is.

IV. Handhaving, werkdruk bestuurlijk en justitieel apparaat en rechtsbescherming

15. Toezicht en opsporing worden door de Rijkskeuringsdienst van Waren verricht. Sancties zijn geregeld in Titel II van de Wet op de Economische Delicten.

16. Niet van toepassing.

17. Een wezenlijke verzwaring voor de werklust van het justitiële apparaat is niet te verwachten. Zie voorts ook de antwoorden op de vragen 12, 13 en 14.

V. Gevolgen voor de sociaal-economische ontwikkelingen en voor bedrijfsleven, burgers en non-profitinstellingen

18. Door het besluit wordt het bedrijfsleven verplicht kinderbedden en -boxen te leveren die aan de vereiste kwaliteit voldoen. In het uiterste

geval kan dit betekenen dat het produktontwerp en het fabricageproces van het produkt moeten worden aangepast hetgeen kostenverhogend kan werken.

Voor de bij of krachtens dit besluit te stellen regelen is op advies van de Adviescommissie Warenwet aansluiting gezocht bij de desbetreffende (West-Duitse) DIN-normen. Bij de verdere uitwerking van het besluit is tevens rekening gehouden met de ontwerp-ISO-norm voor kinderbedden.

19. Niet van toepassing.

20. De onder 18 bedoelde kostenverhogingen kunnen tot de verkoopprijs verhogingen aanleiding geven, die overigens als gering worden beoordeeld.

21. Teneinde het bedrijfsleven in de gelegenheid te stellen om de produktie aan te passen met het oog op de aan kinderbedden en boxen te stellen eisen, is in een overgangstermijn van 6 maanden na publikatie van dit besluit in het Staatsblad voorzien. Produkten die op het moment van inwerkingtreding niet voldoen aan de in dit besluit gestelde eisen mogen nog tot en met 3 maanden na die overgangstermijn worden verhandeld.

VI. *Varianten*

22. In lijn met hetgeen ten aanzien van gezondheid en veiligheid in relatie tot zelfregulering is gesteld bij de behandeling van de Nota Veiligheid in de privésfeer (Kamerstukken II, 1983-1984, 18 453, nr. 2) en het ICC-rapport Dereguleringsinvloeden op het consumentenbeleid (Kamerstukken II, 1985-1986, 19 342, nr. 2) in de Tweede Kamer, is gemeend dat het onderhavige zich niet goed leent voor zelfregulering. Juist omdat ondanks bekend te veronderstellen technische voorschriften (denk aan bovengenoemde DIN-normen en een ontwerp ISO-norm voor kinderbedden) er nog steeds onveilige produkten op de markt worden gebracht en ernstige en dodelijke ongevallen plaats vinden die te voorkomen zijn door ontwerp en fabrikage conform de technische voorschriften, dient de overheid op dit gebied haar verantwoordelijkheid te nemen. De alternatieven voor wetgeving die hierbij zijn beschouwd, namelijk een regelgeving door de branche zelf en niet-reguleren met het oog op toekomstige wetgeving met betrekking tot onder meer produkt-aansprakelijkheid, worden niet afdoende geacht. Uit de praktijk blijkt dat bovenbedoelde zelfregulering niet haalbaar is, terwijl bij niet-regelen geen substantiële verbetering van de situatie te verwachten valt.

Voorts wordt zeer betwijfeld of door de werking van de produkt-aansprakelijkheidswetgeving tijdig en effectief het met dit besluit beoogde veiligheidsniveau wordt bereikt. Dit mede omdat dan de vraag aan de orde is of uit oogpunt van veiligheid denkbare tekortkomingen, zonder te kunnen refereren aan eenduidig vastgelegde, algemene veiligheidscriteria, als gebreken moeten worden gekenmerkt. Een en ander staat nog los van het feit dat in geval van aansprakelijkheidstelling veelal slechts één produktenmerk in het geding is en eerst de gedupeerde consument het initiatief moet nemen, daarbij in dat kader met name opererend vanuit financiële overwegingen (schadeloosstelling).

23. Niet van toepassing.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H.J. Simons